

SELŠKA ŽELEZNICA

Kaj zdaj se je zvedel,
prav Štokarjev sin,
nov cug bjo naredl
po Selški dolin.

Kedo se je to spovnil
gospod doktor Krek,
prov dosti voziti
bi blo po ti štrek.

In tud ne blo treba
železniških konj,
namest konja bi vozil
železnišk vagon.

Ženirji so merili
celo pre dolin,
vozili bi hlode
nazaj gor pa vin.

Ljudje se pa kregajo
kje bo štacjon
in kje bo ostajal
železni vagon.

Na Luši pri vodi
na Mlinarjev njiv
bi blo Tomažanom
narbolj ljubezniv,
pa možem Bukajbanom
to ni dopadliv.

Dolenščan ga tudi
bi radi imel,
kaj pravjjo Sevčani
do zdaj še ni znan.

Ta prvi od Trate
bo gvišno v Lok,
ta drug bo na Bukovc,
če ne bo pa jok.

In tretji bo v Selcih,
ker velika je vas,
ga lohk bjo naredl,
denar majo v šporkas.

Ta četrť narbolj fest,
bo v Železniškem mest,
bo dal Johan njivo,
štacjon bo ob cest.

Železensk možje
ga že davno žele,
tud kmetje gorenski
se ga nič ne boje.

Prišli bojo Hrvatje,
da ga bodo ravnal,
da lohk bjo soldatje,
na Lašk se peljal.

Sicer bi država
ga imela prevzet,
ker Lah že do Save
ga hoče imet.

Že to je pa govoru
gospod doktor Krek,
na najbližje na Laško
bi šli po ti štrek.

Ta štreka držala
bo not na Podbrd,
država plačala,
bjo kmetje brez skrb.

Ta cug bo koristen
vsi Kranski dežel,
zato bga bli kmetje
posebno vesel.

Les se bo lažje
in dražje predal,
posebno če Lah
na vojsko naprav,
pa tud lažje bo cesar
soldate kje dav.

Ta štreka imela
bo velik pomen,
šele pol bomo vedl,
ko cug bo narjen.

Kob Lah vojsko želu,
če unev se bo punt,
vesel bo, ker pelov
Ljubljansk regiment.

Bjo vriskal, kričali,
gospod doktor Krek,
k se lohk bjo peljali
na Lašk po ti štrek.

Spesnil: Franc Vidmar — Pstotenk
Zapisano posređoval: Leopold Nastran, Studeno